

Missionstidsskrift

Afretninger.

Udgives maanedlig af de danske og norske Konferenser.

Nr. 5.

Maj

1917.

Narsmødet i Kjøbenhavn.

Ved den skandinaviske Unionskonferensens Narsmøde i Fjor blev det vedtaget: „At de lokale Konferenser anbefales kun at holde Konferensmøde hvert andet Aar, men at de hvert Aar holder et Narsmøde paa tre eller fire Dage til aandelig Ophbyggelse for Soffende.“ Dette Forslag blev senere vedtaget ved alle de lokale Konferensers Narsmøder, og ifølge dette holder vi i Aar for første Gang ét eller to af disse Narsmøder paa tre Dage i hver Konferens i Stedet for de tidligere Konferensmøder.

Om Gud vil, afholder Østdansk Konferens sit Narsmøde i Ebenezer-Kirken, Margrethevej 5, Kjøbenhavn, fra den 17de til og med den 20de Maj d. A. Første Møde afholdes den 17de Maj Kl. 8 Aften. Vi haaber, at alle vore tilreisende Soffende kan være til Stede allerede ved Mødet om Aftenen den 17de Maj. Vi forventer, at disse Møder vil blive særlig velsignelsesrige og henstiller derfor til alle at gjøre, hvad de kan for at komme med fra Begyndelsen. Br. A. G. Christiansen (Formand for Østdansk Konferens), Br. Chr. Lobiassen (Formand for Østnorsk Konferens) samt Br. L. Muderpach kommer til Stede for at deltage i Ordets Forkyndelse. Der vil blive tilsendt alle Menighederne et Program en af de første Dage i Maj. De i Østdansk Konferens ansatte Missionsarbejdere bedes give Møde i Ebenezer-Kirkens lille Sal Torsdag den 17de Maj Kl. 10 Formiddag og Kl. 3 Eftermiddag.

I denne Uroens Tid, da Diplomatier og Statsmænd hyppigt samles for at raadslaa og lægge Planer, behøver vi at samles for at søge Gud om Visdom og Naade til at udføre det store og hellige Bærf, han har betroet os. Vi maa søge Herren om mere af Kristi Kraft og Kjærlighed og være iført Kristi Retfærdighed, hvis vi skal kunne bestaa, naar Herren kommer. Profeten Joel beskriver en Tid,

da Guds Folk, som lever umiddelbart for Kristi Komme, vil indvartse til særlige Sammenkomster. Joel 2, 15—17. At vi lever paa den Tid, behøver jeg næppe at gjøre opmærksom paa. „Det er Tid at søge Herren, indtil han kommer og lader regne Retfærdighed over eder.“ Hof. 10, 12.

De af vore tilreisende Soffende, som maatte ønske Bærelser bestilt forud, bedes skrive til H. L. Henriksen jun., Margrethevej 5, Kjøbenhavn V., mindst en Uge i Forvejen. Det er nemlig meget vanskeligt at skaffe Bærelser i denne Tid.

Kjøbenhavn, den 12te April 1917. J. A. Raft.

Sidt fra Møderne i Stodsborg.

Den sidste Uge i Marts blev, som allerede meddelt, de sædvanlige Foraarsmøder afholdt i Stodsborg. Ifølge sine Love skal „Skandinaviske filantropiske Selskab“ i Februar eller Marts afholde aarlig ordinær Generalforsamling, og da vore ledende Brødre fra hele Skandinavien skal være til Stede ved denne Anledning, faldet det ganske naturligt, at der samtidig bliver afholdt Møder af Unionsbestyrelsen, for at man kan raadslaa og lægge Planer vedrørende Virksomheden.

Paa Grund af forskellige Forhold havde man denne Gang anset det for ønskeligt, at de enkelte Konferenser var godt repræsenteret. Foruden alle Konferensformændene i Unionen var derfor ogsaa mange af Bestyrelsesmedlemmerne i de lokale Konferenser kommen til Stede. Br. Conradi kunde denne Gang paa Grund af Forholdene ikke være med os; derimod havde vi den Glæde at have Br. W. A. Spiser fra Amerika hos os under hele Mødet.

Aftenen efter Sabbaten 24de samt Søndagen den 25de Marts blev der afholdt flere Møder af Kon-

ferernes Formænd og nogle faa andre. Ved disse Møder blev der samtalt om forskjellige Ting, delvis vedrørende Virksomheden i sin Almindelighed, herunder ogsaa enkelte Spørgsmaal vedrørende Menighedsorden, og delvis som Forberedelse for de større Møder, der skulde afholdes i de paafølgende Dage.

Mandagen og Tirsdagen var navnlig viet til Forlagsvirksomheden i Norge og Danmark. Mange forskellige Spørgsmaal blev her drøftet meget indgaaende, ligesom Planer til fremtidigt Arbejde blev fremlagt af Hovedagenterne og behandlet.

Onsdag den 28de afholdt S. F. S. sin Generalforsamling, der omfattede to Møder, et om Formiddagen og et om Eftermiddagen. Ved disse Møder var ikke faa S. D. N. Menigheder i Norge, Sverige og Danmark repræsenterede. De afslagne Rapporter og Regnskaber var meget opmuntrende, naar Hensyn toges til de overmaade vanskelige Forhold, der har udmærket hele det forløbne Aar. Vi har al Grund til at være Gud inderlig taknemmelige for den Velsignelse, der har hvilet over Arbejdet i Selskabets Anstalter i en saa vanskelig Tid. Og den Tak, der ved Anledningen blev rettet til dem, som arbejder i disse Anstalter, var vissefuld berettiget. — Samme Dag blev der afholdt et kort Møde til Konstituering af den i Generalforsamlingens andet Møde valgte Bestyrelse i S. F. S. for det kommende Aar, hvilken Bestyrelse ligeledes holdt et enkelt Møde Fredag den 30te.

Torsdag den 29de og Fredag den 30te blev ellers hovedsagelig anvendt til Møder af Unionsbestyrelsen sammen med de tilstedeværende Medlemmer af de lokale Konferensbestyrelser. Her skal vi i Korthed omtale de væsentligste Bestemmelser, som blev taget.

Som bekendt blev det ved Aarsmoderne i Fjor besluttet, at vi herefter kun afholder de sædvanlige Forretnings-Aarsmøder i Konferenserne hvert andet Aar, men at der hvert mellemliggende Aar bliver holdt nogle større, fortløbende Møder paa forskellige Steder til aandelig Opbyggelse for Sostende. Disse Møder blev i Aar for Norges og Danmarks Vedkommende bestemt til at afholdes som følgende: Kjøbenhavn den 18de—20de Maj, Kristiansand den 24de—28de Maj, Haugejund 1ste—3dje Juni, Kristiania 8de—10de Juni, Trondhjem 15de—17de Juni, Aalborg 13de—15de Juli. Hvilke af vore Arbejdere skal overvære disse Møder, vil blive bestemt af vedkommende Konferenses Formand. Br. Raft skal ifølge Bestemmelse overvære dem alle. I Tiden 28de Juni—8de Juli vil der blive holdt Møder paa fire Steder i Sverige, nemlig i Sundsvall, Rättvik, Örebro og Hälsjöholm. Sidst følger et Møde i Helsingfors, Finland, den 25de—29de Juli. Ligeledes er det Mening, at der skal afholdes et Møde paa Island i Sommerens Løb, hvis Forholdene gjør det muligt for Br. Raft at rejse derop.

Stolelagen blev drøftet meget grundigt. Der var et enstemmigt Dufte om, at Stoleaaret maatte blive forlænget til ni Maanedes saa snart som mu-

ligt. Dette vil nødvendigvis, at Unionskolen i Skodsborg flytter ud af den Bygning, hvor den har været holdt siden Efteraaret 1909, eftersom Sanatoriet ikke vil kunne undvære Skolebygningen en saa stor Del af Aaret. Der blev derfor nedlat en dansk og en norsk Komite til at se efter et passende Sted, hvor den norsk-danske Unionskole i Tilfælde af Flytning kan lægges.

Det blev endvidere besluttet, at undertegnede flytter til Kristiania for at varetage det litterære Arbejde og tillige foreløbig ansættes som Forlagets Forretningsfører i Stedet for Br. Jens Olsen, der blev ansat som fast Unionskrevitor. L. Muderpach overtager Stillingen som Forstander og Bibellærer ved den norsk-danske Unionskole.

Br. Muderpachs Plads som Formand i Mellem-svensk Konferens vil blive fyldt af Br. C. O. Carlsson, der i de sidste Aar har staaet som Formand i den finske Konferens. For Finlands Vedkommende vil en endelig Ordning først blive truffet under Unionsformandens Besøg der i Sommer.

Br. C. Rosenwold blev anmodet om at overtage Stillingen som Formand i Den Iydsveniske Konferens i Stedet for afdøde Br. Ole Nelson. Den ved Br. Rosenwolds Forslyttelse ledigblevne Plads som Leder af Virksomheden i Nord sverige vil blive overtaget af Br. Seth Lundström.

I Betragtning af Omstændigheden af hurtigt muligt at faa ansat en Mand til at tage Ledelsen af Bogalaget, T. og M. Virksomheden og Ungdomsagen indenfor hele Unionen, blev det vedtaget, at Br. Elias Bjaanæs, saa snart Forholdene tillader det, gaar over i Unionens Tjeneste for at overtage denne Post.

Br. Muderpach blev anmodet om at udarbejde Manuskript til en Lærebog i den nærværende Sandhed til Brug for Born.

Som Medlem af Bestyrelsen i Nordnorsk Konferens i Stedet for Br. M. Geberg, som af Helbreds-hensyn ikke kan rejse derop, indtræder Br. Edvardsen fra Gaasø.

Den næste Bonneuge blev berammet til Afholdelse i Tiden 29de December til 5te Januar.

Som et sidste Punkt af Bestemmelserne kan tilføjes, at Vestnorsk Konferens fik en liden Landudvidelse, idet den Del af Redens Amt, som siden Delingen i 1912 har tilhørt Østnorsk Konferens, herefter indgaar i den vestnorske.

Den bedste Fortsaetelse og en sand Broderlighedens Aand herskede hos alle de tilreisende Brodre, og dette bidrog meget til at gjøre Moderne vellykkede i enhver Henseende. Alle syntes at have en dyb Følelse af, at der hviler et Ansvar paa os, og af, at Tiden er overnaade alvorlig. Under Ledelse af de fleste af de forskellige Brodre blev der hver Morgen anvendt en Stund til fælles Andagt. Disse Stunder var til megen Opmuntring og fælles Velsignelse, og Guds Aand var nærværende. Et Dufte om at komme Gud nærmere end nogen Sinde for syntes at besjæle alle. Maatte nu Gud lægge sin Velsignelse til de Bestemmelser, som blev fattet ved

dette vigtige Møde! Maatte Guds Hensigt naas i det altfammen! Til Opnaaelsen heraf vil vore trofaste Soffendes oprigtige Bøn kunne bidrage meget.
Erik Arnesen.

Beskdansk Konferenjes Aarsmøde i 1917.

I Aar vil der efter Bestemmelse blive afholdt to Aarsmoder i Stedet for som hidtil ét, derimod ingen Esteraarsmoder. Det første, og om muligt det største, bliver afholdt i Aalborg fra 13de til 15de Juli. Br. J. C. Raft samt Chr. Tobiasen fra Kristiania ventes at ville overvære dette Møde. Det andet Møde vil blive afholdt i Bejle i September Maaned. Mere om disse Møder i næste Nummer af „Missionsfesteretninger“.

A. G. Christiansen.

Aarsmødet i Trondhjem.

Soffendes Opmærksomhed henledes paa et større Møde, som vil blive afholdt i Haandverksforeningens Festsal, Kjobmandsgaden, den 15de—17de Juni. Første Møde afholdes Torsdag Aften Kl. 6, det sidste Søndag Aften. Det var ønskeligt, om mange Soffende vilde komme og overvære dette Møde, da vi har al Grund til at tro, at Gud vil se i Naade til os og bringe os en meget rig aandelig Velsignelse. Brodrene Raft og Bjaanæs vil overvære Mødet. De, der ønsker Bærelse bestilt forud, bedes skrive til undertegnede, Gudrunsgade, Trondhjem. Desuden vil der blive afholdt Kredsmøder paa Hadsel, Svolver, Tromsø, Harstad, Narvik og Vandved. Br. Bjaanæs vil overvære Møderne paa de fire førstnævnte Steder. Første Møde paa Hadsel afholdes Fredag Aften den 22de Juni. Mødet i Tromsø begynder Fredag den 29de Juni. Jeg haaber, at flere fra Balsfjorden kan komme med til dette Møde.

A. C. Bergersen.

Trondhjem, den 19de April 1917.

Aarsmødet i Vestnorge.

vil i Aar blive henlagt til to forskellige Steder. Første Møde afholdes i Kristiansand S. fra den 25de til og med den 28de Maj. Det andet Møde bliver i Haugefund fra 1ste til 3dje Juni. Vi droefte Muligheden af at holde fidsnævnte Møde i Bergen, men paa Grund af, at Museets Sal ikke var ledig, er det nu henlagt til Haugefund.

Brodrene J. C. Raft, Chr. Tobiasen og Elias Bjaanæs vil overvære begge Møder, og vore egne Konferensarbejdere vil overvære det Møde, som er nærmest til deres Birkeseft. Da Tiden i Aar ikke bliver optaget med Konferensforhandlinger, bliver der mere Tid til aandelig Opbyggelse, og det for-

ventes, at mange Soffende vil benytte sig af disse Anledninger, selv om det maa ske under megen Opofrelse.

Til alle dem, som melder sin Ankomst, vil vi forsøge at bestille Logi i Overensstemmelse med deres Ønske. Henvendelser i denne Henseende kan ske til Lars Olsen, Haakonsvæjen, Haugefund, eller til mig, Adr.: Kongensgade 16, Kristiansand S.

D. J. D. Røst.

Aarsmøde i Ostnorge.

Den ostnorske Konferens har sit Aarsmøde i Kristiania i Tiden 7de—10de Juni. Brodr. Raft og A. G. Christiansen samt alle vore egne Missionsarbejdere vil være til Stede og yde sit til, at dette Møde kan blive det bedste, vi endnu har haft. Lad os i Tide lægge Planer for at komme. Herren har sikkert store Velsignelser for sit Folk i denne vanskelige Tid. Lad os ihukomme Profetens Raad til os: „Stod i Basun paa Zion, hellige en Faste, udraab en Festsforsamling! Samle Folket. . . Mellem Forhallen og Alteret skal Præsterne, Herrens Tjenere, græde og sige: Spar dog, Herre, dit Folk, og giv ikke din Aro hen til Formædelse, saa Hedninger hersker over den! Hvorfor skal de sige blandt Folkene: Hvor er deres Gud? Da bliver Herren nidkjær for sit Land, og han svarer sit Folk.“ Joel 2, 15—18. Vi vil gjøre vort bedste for at skaffe Logi til de tilreisende. Dette bliver nok under de nuværende Forhold ikke saa let et Arbejde. Jeg vil derfor opfordre alle, som har Slægt og Venner herinde, til i Tide at forespørge hos disse, om der kunde være Plads. Jovrigt bedes de tilreisende, der ønsker Logi, i Tide skrive til C. W. Scott, Kurbadet, Kristiania. Ligeledes vil jeg gjøre Soffende opmærksom paa, at vi maasse ogsaa i Aar faar Moderation med Jernbanerne. Men nærmere herom ved Henvendelse til C. B. Jensen, Akersgaden 74, Kristiania.

Paa Ostnorsk Konferenss Vegne

Chr. Tobiasen.

Erfaringer fra Kristiansand.

I Oktober 1916 kom undertegnede hertil for at være Br. D. J. D. Røst's Medarbejdere i Birkesheden.

Vor første Opgave var at besøge hvert Hjem med en personlig Indbydelse til Møderne, og for Anledningen havde vi trykte Cirkulærer og 2 à 3 udvalgte Provenumre af „Ev. Sendb.“ med.

Vi begyndte systematisk fra den ene Kant af Byen og besøgte Hus for Hus. Først frembød vi Bladet med den Forstaelse at tegne Abonnement, ikke at sælge Losnumre. Til Trods for, at det var just den Tid Folket var meget opskræmt paa Grund af Krigsrygterne gif det over Forventning godt.

Vi fik god Anledning at anbefale Moderne og havde mange interessante Erfaringer. Bedst gif det i Forretningsstrøget, og vi gif ingen Klasse forbi. Hvor de ikke selv interesserede sig for Bladet, gav vi Anledning til at betale en Aargang for ubemidlede, og den ene Chef fulgte den andens Eksempel i dette, saa Bladet besøges noget over 400 Hjem her, foruden hvad Menigheden spreder. Bladet kommer i Generalens Hus, Byens største Hoteller, ja selve den katolske Klinik har aabnet sine Døre for det. Obersten, Højesteretsadvokaten med flere Autoriteter var blandt dem, som betalte en Aargang for andre.

Vi hører mange gode Udtalelser om Bladet, idet vi besøger Hjemmene, og vi venter, at Gud vil bruge disse tause Vidner til Sjæles Frelse i sin Tid. O maatte vi alle se Betydningen af at saa ved alle Vande. Forst paa Evgighedens Morgen vil det vise sig, hvilken mægtig Indskydelse vor dyrebare Litteratur har haft i Budstafets Fortyndelse i denne Slægt.

Vi vil anbefale til alle vore Troessøfende, som kan affe lidt Tid til at sprede vort Blad, at gjøre det med Glæde; thi der er Lon for vort Arbejde. Naar vi gjør det gode, da lad os ikke bli trætte, thi vi skal hofte med Frødesang, naar Regene bringes ind. — Hjertelig Vilken fra eders Medarbejdere i Herren,
Mina Bjaanæs, Silda Andal.

Kristianssand, den 18de April 1917.

Lidt fra Kolportagen i Norge.

Efter Anmodning vil jeg fortælle nogle personlige Erfaringer fra mit Arbejde, som har været mig til særlig Velsignelse og Opmuntring. Maafe de ogsaa kunde blive til Velsignelse for en og anden af dem, som læser „Missionsefterretninger“.

Siden Maj Maaned i Fjor har jeg været beskæftiget i Kolportagen. Mange gode Erfaringer har jeg i denne Tid erholdt. Det har altid været mig til stor Trost og Opmuntring at finde Sjæle, som virkelig længes efter Lys, og af saadanne har jeg ikke truffet saa faa.

Da jeg arbejdede paa Trskog i Søndmøre, traf jeg en Mand, som var meget interesseret i vor Sandhed. Jeg begyndte at beskrive min Bog for ham. (Jeg arbejdede med „Et Blik paa vor Tid“.) Manden saa skarpt paa mig og begyndte at smile. „Undskyld, er ikke dette en Adventistbog?“ „Jo det er,“ svarede jeg. „Ja,“ siger Manden, „det er nogle forunderlige Bøger, Adventisterne har. Jeg har den Bog, og jeg har ogsaa mange andre Bøger fra det Samfund, og de er de bedste Bøger, jeg endnu har læst. . . . Jeg skal fortælle Dem, hvordan jeg fik vide om det Folk, De tilhører, for De er vel ogsaa Adventist?“ „Ja,“ svarede jeg. „For selv Nar siden,“ fortsatte han videre, „kom her en ung Mand just som Dem. Han viste mig en Bog. Jeg be-

stille den ikke; men for han gif, viste han mig et lidet Blad. Det hed „Evangeliets Sendebud“. Jeg kjøbte et Nummer af dette Blad. Jeg læste det og fandt, at det var forunderlig godt, og bestemte mig for, at jeg maatte have flere Eksemplarer af det. Jeg fandt saa ud, hvor det udfom, og skrev til Kristiania og abonnerede paa det. Jo mere jeg læste det, desto bedre syntes jeg om det, og jo mere kom jeg til at elske det Folk, som udgiver det. Jeg har nu holdt det i disse fem Aar, og jeg vil vedblive at holde det, saa længe jeg lever. Jeg har ladet andre læse det, og vi er en liden Flok, som er interesseret i dets Indhold. Jeg har her hvert eneste Nummer fra det forfjet, jeg kjøbte, til det sidste.“ (Manden viste mig nu en hel Bunke Blade. Det var interessant at se, hvor varfomt og pent disse Blade var behandlet, og hvor rene og pene de var.) „Nu,“ forfattede han, „har jeg bestemt mig for at faa dem indbundet i en Bog. Det er noget af det bedste, jeg har læst, og — [Redaktionen tager sig den Frihed at udelade Navnet] er min bedste Ven. Trods jeg aldrig har set ham eller talt med ham, forstaar jeg, at han er en alvorlig Kristen. Der er ogsaa en anden Adventist ved Navn C. G. White. Hun skriver ogsaa nogle forunderlig gode Bøger. Jeg har aldrig læst noget saa godt.“

Manden viste mig derpaa sit Bogskab, og jeg blev højlig forbauset, da jeg fandt næsten alle vore Bøger der, f. Eks. „Den store Strid“, „Den kommende Konge“, „Et Blik paa vor Tid“, „I den store Lages Fodspor“, „Kristi Liv“ osv. foruden en Mængde af vore Traktater og Smaaskrifter.

„Jeg synes saa godt om Adventisterne,“ sagde han. „Jeg skulde ønske, De fik Bestilling paa mange Eksemplarer af den Bog der her paa Stedet. Naar De nu har leveret, saa vil jeg gaa til dem, som har bestilt den, og anbefale den paa det varmeste. Jeg er enig i alt, hvad Adventisterne lærer. Det eneste, som er lidt dunkelt for mig, er Læren om Sjælens Udødelighed.“ Jeg talte lidt med ham angaaende dette Punkt og henviste til nogle faa Skriftsteder. „Ja, det er nu mest rimeligt, at det forholder sig saaledes, som De lærer,“ svarede han. Han kom frem med flere af vore Traktater om dette Emne. „Sabbaten“ er jeg fuldt enig i, ligeledes Daaben,“ sagde han.

Jeg har siden besøgt denne Mand. Jeg blev hos ham en Nat og fik saaledes Anledning til at tale mere med ham. Jeg gav ham da en Serie af Rafts Foredrag samt nogle af vore smaa Traktater, som han ønskede.

Dette er kun ét Eksempel paa, hvad et Nummer af vort Blad kunde udrette. Søfende og Benner, lad os saa ved alle Vande. Lad ikke en eneste Anledning gaa os forbi. Om vi synes, vore Bestræbelser er ringe, da kan Herren dog velsigne dem. Denne Erfaring ansporede mig til at være mere tro i mit Arbejde ogsaa i det smaa. Jeg har bedt Gud om særlig at udøge for mig saadanne Sjæle, som søger efter Lys, og jeg kunde anføre mange Eksempler paa, at Herren har hørt min Bøn. Jeg

kunde fortælle flere Erfaringer som denne, men af Hensyn til Bladen kan jeg ikke føje flere til denne Gang. Maaske kan jeg ved, en senere Anledning fortælle nogle andre.

Søskende, Kolportagen er et meget velsignelsesrigt Arbejde. Jeg vil anbefale den til alle de unge, som findes i vore Menigheder. Herren vil ifølge sine Forjættelser være med eder alle, og I vil erholde store Velsignelser. Ogsaa du, som er ældre, og som maaske ikke kan gaa fra Hus til Hus, kan udføre en Gjerning for Herren. Du kan tale til dem, du kommer i Berøring med, om dine Erfaringer og om Herrens Godhed mod dig. Du kan give, laane eller sælge en liden Traktat eller et Blad under inderlig Bøn til Gud om, at han vil velsigne dine smaa Bestræbelser, og vær vis paa, at du engang skal se Frugter af dit Arbejde. Jeg vil anbefale enhver til at samle Abonnenter paa „Sendebudet“. Vi har her set, hvad et enkelt Eksemplar udrettede, og jeg er overbevist om, at vi netop derigjennem vil lede mange til Sandheden.

Hermed en hjertelig Hilsen til alle Drossøskende og med Dinset om eders Forbønner forbliver jeg Eders i Sandheden forbundne Brøder

Katesjuns, den 15de Februar 1917. Ole Jordahl.

Hvorledes man skal lære sine Sabbatsfolektier.

Vi har lagt Mærke til, at nogle af vore Søskende i Sabbatskolen nutildags venter med at lære deres Lektie, til Klasseoverhøringen begynder; saa forsøger de at finde Teksten og følge Lektien. Men derved spildes den kostbare Tid, og det forarsager Forsinkelse i Overhøringen. Mange andre venter til Fredag Aften eller Sabbatsmorgen og gaar da hurtigt over Dødsdøgterne i Lektien for Overhøringens Skyld. Men hvilken virkelig vedvarende Velsignelse kan de modtage ved en saadan Granskning? Det er aldeles ikke at granske. Vi bør simpelthen ikke alene studere blot for Overhøringens Skyld eller for at vinde Mennefers Bisfald, men først og fremmest for at fremstille os selv antagelige for Gud.

Lad det første være en omhyggelig Læsning af Lektien. Dette skulde gøres med Omhu og uden Hjælp fra saadanne Steder, som forklarer Lektien. Vi bør være sikker paa, at vi har læst den tilstrækkelig til at kunne gengive dens Indhold indtil de mindste Enkeltheder. Det er slet ikke saa let, som man tror. Vær ikke sikker paa, at du kan gøre det, for du har prøvet det. Det næste Skridt skulde saa være at studere Lektien's Geografi og Kronologi for at blive fortrolig med Forhold og Omgivelsers, saa at vi kan forstaa Begivenhederne paa Baggrund af den Tid, i hvilken de gik for sig. Det vil vække Interesse for de Ting, vi læser om, og vil hjælpe til at bevare Lektien's Enkeltheder i Erindringen. For at erholde denne Oplysning bør vi have den bedst mulige Hjælp fra saadanne Kilder, som behandler Lektien.

De, som har modtaget de største Velsignelser ved Granskingen af Lektierne, er disse, der har fulgt den Plan at begynde Læsningen af næste Lektie Sabbats Eftermiddag eller Aften og fortsatte dermed Ugen igjennem i Forbindelse med Morgen- eller Aftenandagten. Det synes at være paa sin Plads at granske Sabbatsfolektierne i Forbindelse med vor Familieandagt, for at vi kan bede Gud om den Helligaands Besledning, efterhaanden som Studiet af Lektien skrider fremad. Naar Lektien læses over for første Gang, kan enhver faa tildelt en Del af Skriften eller Teksten, som han eller hun saa skulde fremkomme med ved Andagten eller ved andre Anledninger gennem Ugen. En kunde give en Overblik; en anden kunde g'ennemgaa de forskellige Steder, hvis saadanne findes nævnt; en anden kunde paapege de historiske Punkter i Lektien osv. Paa denne Maade vilde Granskingen af Lektien blive varieret og Interessen holdt ved lige. Naar Ugen da var gaaet, vilde Lektien være lært ud fra alle Synspunkter.

Tillad mig at citere følgende Paragraf: „Forældre, tag Tid til hver Dag at g'ennemgaa Sabbatsfolektien med eders Børn. Opgiv hellere Besøg, om saa skulde være, end at afse den Tid, som burde være helliget de dyrebare Lektier i den hellige Skrift. Forældre faavel som Børn vil faa Velsignelse af dette Studium. G'ennemgaa i Forbindelse med Lektien de vigtigste Ting i Skriften, ikke som et Arbejde, men som et Privilegium. Selv om Hufommellen i Begyndelsen kan være mangelfuld, vil den styrkes ved Øvelse, saa at I efter nogen Tid vil kunne glæde eder ved saaledes at samle den dyrebare Sandheds Ord. Og denne Maade vil yde den mest værdifulde Hjælp til aandelig Vækst.“ (Testimonies om Sabbath School-Work, S. 10).

Hvis Studiet af Lektien er blevet forsømt, er den første Tanke Sabbatsmorgen næsten usfravigelig denne: „Jeg tror ikke, jeg vil gaa til Sabbatsfole i Dag.“ Naar man engang har lært Lektien, vil ogsaa Tilbøjeligheden til at blive borte forvinde, og i Stedet for vil enhver være et stærkt Dnske om at være paa sin Plads, naar Skolen begynder. Af personlig Erfaring ved jeg, at dette er Tilfældet.

Hvis baade Lærere og Elever har studeret Lektierne grundigt, vil det, naar Tiden for Tilbageblikket kommer, ikke være nødvendigt for Læreren at stille Spørgsmaalene efter Hæftet eller for Medlemmerne at have aabne Bibler for at læse Svarene op fra dette, men Ordet vil forblive i Erindringen, og alle vil være rede til at afslæge Regnskab for det Haab, der er i ham eller hende.

Naar jeg i en Klasseoverføring ser en Lærer, der er fuldstændig afhængig af Lektiehæftet, og Eleverne stadigt læser Svarene op, kan jeg kun slutte, at baade Lærer og Elever er usforberedt, og at de bruger Hæftet og Teksten som Krykke. Krykker er gode paa deres Plads og er til god Statte for dem, der maa have dem; men det er langt bedre ikke at behøve dem.

(Efter Sab. School Worker, ved P.)

En interessant Erfaring i Skibs- missionen.

Medens jeg en Dag i September Maaned i Fjor var i Færd med at levere en Bibel til Kaptejnen om Bord paa et amerikansk Skib, lagde en Damper til paa den modsatte Side af Rajen. Da jeg netop var færdig med mit Arbejde, gik jeg over og gik om Bord paa Skibet. Flere Mænd var samlet omkring et Bord i Spisefalonen. Jeg medbragte nogle faa Pakker, der hver indeholdt 18 Eksemplarer af Ekstrandgaven af Bladet Review. (Disse Ekstrandgaver udgjør en Serie, der behandler de forskjellige Punkter i den nærværende Sandhed.)

Jeg gav Mændene mit Visitkort. De bød mig hjertelig velkommen, bød mig sætte mig ned og begyndte øjeblikkelig at spørge mig ud om Byen og om, hvorledes det gik med Krigen. De fortalte mig, hvorledes de var undslupne fra en tyff Undervandsbaad, der netop havde forladt Newport og havde sænket saa mange Skibe udenfor Nantucket. Jeg gav hver af dem to Eksemplarer af Ekstranumret og aabnede derpaa min Haandkuffert og lagde frem nogle af vore smaa Bøger: „Batikanet og Krigen“, „Verdenskrisen“, „Harmageddon“ og nogle af vore Maanedsmagasiner. Jeg holdt vore større Bøger tilbage, da jeg havde Indtryk af, at disse Mænd ikke vilde kjøbe saadanne, og dette Indtryk var sikkert rigtigt, thi jeg fandt snart ud, at de alle var Katolikker.

Hommeisteren, som var nærværende sagde: „Forste Masfinmester vil komme i Løbet af nogle Døgn, og han har stor Lyft til saadan Læsning, som De har her. Det vil maaske betale sig for Dem at træffe sammen med ham.“ Medens jeg talte til dem om Herrens Komme og om Nærheden af denne Begivenhed, kom forste Masfinmester ind, og da han lagde Mærke til Ekstranumrene, som laa paa Bordet, spurgte han, hvad alle disse Blade skulde betynde. Jeg meddelte ham, at de var udgivne for at henlede Opmærksomheden paa de øjeblikkelige politiske Forhold i Verden og om Jesu nær forestaaende Komme og gav ham derpaa en Pakke, som indeholdt en hel Serie af Ekstranumrene.

Da jeg fik det Indtryk, at denne Mand var oprigtig og maaske vilde kjøbe nogle af vore større Skrifter, viste jeg ham „Betragtninger over Daniels Bog og Aabenbaringen“ samt „Den store Strid“, og han kjøbte og betalte for begge disse Bøger. Han indbød mig til sin Lugar og spurgte derpaa, om jeg ikke kunde skaffe ham en Bibel. Som Regel fører jeg altid Bibler med mig, men denne Gang traf det sig saa, at jeg ingen havde. Den følgende Aften kom jeg tilbage med den Bibel, jeg havde lovet ham, og vi fik en god Samtale.

En Maaned derefter modtog jeg et Brev, hvori han meddelte mig, at han var kommen tilbage til Haanen fra Ny Foundland, og at han ønskede mit Besøg. Strafs jeg traadte ind i hans Lugar, begyndte han at fortælle, hvor meget han havde glædet sig over de modtagne Ekstranumre og om de

dyrebare Ting, han havde fundet deri. Paa sine Kæffer havde han i Maanedens Løb læst alle Blade — undertiden havde han læst til Kl. 1 og 2 om Natten — læst Blade sammen med Bibelen og undersøgt de Skriftsteder, som der var henvist til; thi Guds Aand havde vakt Interesse i hans Hjerte.

Idet han alvorligt saa mig i Ansigtet, kom der Taarer i hans Øjne, da han sagde: „Det er sandt, at Verden ikke følger Bibelens Lære, men menneskelige Traditioner. Efter hvad jeg har opdaget ved at læse disse Blade, bliver Herrens Sabbat traadt under Fodder, og jeg kan ikke længere blive ved dermed.“

Under Samtalen med mig holdt han en Cigaret i Haanden. Mærkerne paa hans Hænder viste mig, at han brugte Tobak. Han spurgte, om jeg troede, det var Synd at roge. Jeg svarede, at for mig vilde det være Synd; thi jeg ønskede, at mit Legeme skulde være den Helligaands Bolig, og derfor vilde jeg ikke bruge saadanne Ting, som paa nogen Maade kunde skade dette Tempel. Han havde brugt Tobak i næsten 30 Aar, sagde han og tilføjede: „Jeg kan ikke holde op dermed. Jeg er en Slave under denne Bane og kan bruge op til 60 Cigaretter om Dagen. Jeg vaagner op om Natten og tænder min Cigaret. Jeg er forfalden til Drif og er heftig, sværger og gjør andre Ting, som jeg ikke burde. Jeg ønsker meget at komme af med disse Vaner, men jeg kan ikke.“

Jeg henviste ham til den store Livgiver Jesus, som kan skabe Mennesket paa ny og give det Kraft til at sejre. Han opfordrede mig til at bede med ham, hvad jeg saa gjorde. Guds Aand kom ind i hans Hjerte, og der skete en fuldstændig Forvandling med ham. Da han rejste sig op, gik han hen til Porten i sit Rum og kastede sine Cigaretter i Soen. Fra den Dag af og indtil nu har han ikke haft nogen Trang til at bruge Tobak, og han er overmaade taknemmelig for, at Herren lod en saadan Kraft komme over ham, saa han kunde besejre sine ugudelige Vaner.

I tre Maaneder har jeg nu lagt Mærke til, hvorledes han udvikles, og det er næsten som at se en Plante vokse. Han er bleven renlig, venlig og mild. For kort Tid siden blev han døbt af Br. Everson efter at have antaget hele Sandheden, og en lykkeligere Person kan man neppe tænke sig. Han opgav sin Stilling hos Selskabet og har nu i Sinde at paabegynde Missionsvirksomhed blandt Sofolk. Det glæder os, at ikke han alene, men mange andre nu antager Budskabet for denne Tid.
Kaptejn J. L. Johnson.

Sygeplejeriske kan til 1ste Juni faa god Plads. Send Oplysning om Alder, Helbreds-tilstand og Lønsfordring til L. P. Hansen, Aarhus Lysbadeanstalt, Clemens Bro, Aarhus, Danmark.

I større Kolonialforretning antages en yngre, ovet Dame eller Herre paa Kontoret og en do. i Butikken. Ansøgninger med Attestkopier sendes til Enok Endresen, Bergen.

Dødsaendelser.

Broder og Søster Poulsen, Baarse pr. Præsto, har mistet deres lille Søn, ca. tre Maanedere gammel. Han døde den 27de Marts og blev begravet Mandag den 2den April. Undertegnede talte i Hjemmet til en liden Skare af Familie og Søskende, som var samlet i Anledningen. Det er godt at se, hvorledes Herrens Ord bringer Trost og Glæde til saarede Hjerter, selv hvor Døden riber vore hjerte bort.

P. Christensen.

Br. Peder Pedersen, Kirkebak, døde den 8de Marts paa Viborg Sygehus, neppe 28 Aar gammel. For fem Aar siden blev Br. Pedersen døbt sammen med sin Hustru og forenet med Kirkebak Menighed. Denne Menighed tilhørte han indtil sin Død. Dødsaarlagene var Tuberkulose. Afdøde efterlader sig Hustru og to Børn, der dybt føler Savnet af en fjer Mand og Fader. Vi sørger med dem, dog ikke som de, der ikke har Haab. Livgiveren vil snart falde de døde frem fra Gravene. Indtil da trøster vi os med Herrens Ord: „Salige er de døde, som dør i Herren herefter. Ja, siger Landen, de skal hvile fra deres Moje, thi deres Gjæringer følger med dem.“ Begravelsen fandt Sted den 13de Marts paa Rombund Kirkegaard.

A. P. Hansen.

Jacob Vilhelm Pedersen, Kirkebak, afgik ved Døden den 15de Mars 1917. Br. Pedersen var ansat paa Ekspeditionen i Kjøbenhavn som Br. Hans Jensens Efterfølger. Br. Pedersen var i Byen paa sin Cykel med Voger, og paa Vejen tilbage kom han for nær en Sporvogn. Cyklen gled paa Grund af det glatte Føre, og han blev paaført. Han blev straks ført til Hospitalet, hvor han blev undersøgt, og det viste sig, at han var blevet haardt kvæstet. Der gjordes for ham, hvad venlige Hænder kunde. Han led meget, dog var han stille og rolig. Han var bevidst hele Tiden og talte frit med Br. Hedeback og undertegnede, som begge besøgte ham et Par Gange, de halvandet Dogn han laa. — Br. Pedersen annammede Sandheden i 1912 og har siden tilhørt Kirkebak Menighed. Han var elsket og agtet af dem, som kjendte ham, ikke alene i Kirkebak, men ogsaa i Aalborg, hvor han var i flere Maanedere som Soldat. Menigheden i Kirkebak savner ham. I Kjøbenhavn savnes han i Menigheden, i Sabbatskolen, hvor han var Sekretær, i Ungdomsforeningen, paa Ekspeditionen, hvor han udviste Trofast, Pligtfuldhed og Venlighed mod alle; men allermeest savnes han i sit eget Hjem, hvor Tabet er overmaade stort. Hans fjære Forældre er meget nedbøjede over dette saa uhyggelige og uventede Slag. For to Aar siden mistede de en Søn af Tuberkulose, og den Dag, de fik Telegram om, at Vilhelm var død, havde de lige fulgt en anden Søn,

Peter, til det sidste Hvilested. Disse Forældre og Vilhelms to Søstre og Broder samt Peters Enke har vor dybeste Medfølelse i den store Sorg. Gud trøste deres Hjerter! I denne haarde og mørke Time løfter de dog deres Hoveder og Hjerter i Tro og Haab med Længsel til den herlige Morgen, da de hensovede i Kristus og de levende troende skal mødes for aldrig mere at skilles.

Ved Begravelsen den 23de Marts talte Br. A. P. Hansen og undertegnede Trostens Ord til Familien og de mange Venner, der var kommet sammen for at følge Vilhelm til det sidste Hvilested.

M. M. Olsen.

Freddag den 9de Marts døde Br. M. Waale. Herren havde skænket ham et langt Liv at berede sig i. Han blev nemlig 83 Aar gammel. I seks Aar har han tilhørt Menigheden i Sandefjord. Paa Grund af sin høje Alder levede han et tilbage-truffet Liv. Begravelsen foregik paa Sandherreds Kirkegaard Onsdag den 14de Marts, hvor undertegnede talte til de forsamlede Troesfjænde og Venner om Herrens Forjættelser.

Chr. Tobiasen.

Søster Guri Rognerust døde den 4de April i sit Hjem i Trondhjem. Afdøde var født den 22de Oktober 1889 og blev saaledes ca. 27½ Aar gammel. Hun annammede Sandheden for ca. tre Aar siden, men blev først døbt den 28de Januar 1916. Søster Rognerust var en stille, gudhengiven Kvinde, som døde salig i Troen paa sin Frelser. Hun efterlader sig sin Mand, en Datter paa 5½ Aar samt Moder og Søskende. Undertegnede talte ved Begravelsen. Hun blev begravet ved Stavne Gravkapel.

A. C. Bergeresen.

Søster Marie Kirstine Lannig, født den 16de Januar 1849, hensov i Troen paa sin Frelser den 1ste April 1917. Søster Lannig havde været sygelig gennem Vinteren, men var i den sidste Tid bleven bedre. Hun var med til Modet paa Sabbaten og døde den følgende Søndag. Søster Lannig annammede Troen paa den tredje Engels Budskab under Br. Raas Birkfomhed og har i 19 Aar tilhørt Randers Menighed. Det, at hendes Søster antog Sandheden og blev døbt for omtrent et Aar siden, var hende en stor Glæde. Begravelsen fandt Sted paa Randers Kirkegaard Torsdag den 5te April. Undertegnede talte i Vigkapellet til en stor Skare af Søskende, Slægtninge og Venner. Vore fjære Søster elskede Sandheden til det sidste. Nu hviler hun til Opstandelsens Morgen. Maa te vi saa leve, at vi kan møde hende der, hvor vi aldrig mere skal skilles!

A. G. Christiansen.

:: Redaktionelt ::

„Angaaende Barket her,“ skriver Dr. P. Christensen til os fra Fare Ladeplads, „da takker vi Herren, foreløbig for seks fjerde Sjæle, som vil adlyde alle Herrens Bud, og vi venter snart at se flere slutte sig til.“

Fra Kalkutta kommer Beretning om, at en virkelig Vækkelse viser sig iblandt Folket dersteds. Fra alle Kanter kommer der Forespørgsel om, hvad „disse Ting betyder“. Vore trofaste Arbejdere i denne store By gjør, hvad de kan, for at besvare disse Henvendelser og henvise Spørgerne til det sande Tilflugtssted.

En Menighed med 183 Medlemmer er bleven organiseret i San Pablo paa Filippinerne. Menigheden er nu i Færd med at opføre et Foramlingslokale. Der har nylig været holdt Daab tredje Gang der paa Stedet. Denne Gruppe af troende er for Stortidelen Frugten af en Række Teltmoder, og siden disse Moder blev holdt, er 171 bleven døbt.

Cleverne paa Skolen i Skodsborg har i det Jæblik, dette skrives, allerede saa smaat begyndt med Eksamen, hvortil Forberedelserne har paagaet en længere Tid. Den sidste Uge i Maanedelen vil Eksamensarbejdet naa sin Afslutning, og i Løbet af saa Dage derefter vil de saa, som bliver tilbage, sole Tomheden og Savnet efter denne travle Skare af glade unge Mennesker, som i det store og hele virkelig har lagt megen Flid og Interesse for Dagen, og som det har været en Fornøjelse at arbejde med og for.

„Din Optræden kan godt forekomme dig selv at være ulastelig, skjønt du maaske i Virkeligheden staar meget langt tilbage. Du har ikke Tid til at underhandle med Sjælsfejden. Nu maa du tage dit Standpunkt og skuffe Fjenden. Det er nødvendigt, at du ransager dig selv ivrigt og omhyggeligt. Du vil blive tilskyndet til at fremholde dine egne Meninger som de eneste rigtige, uden Hensyn til erfarne Mænds Meninger og Skjøn og til Trods for, at Gud har brugt disse til at fremme sin Sag. Vore unge Mænd i Prædikevirksomheden kender nu om Stunder ikke stort til, hvad det vil sige at have Bæmskeligheder, og paa Grund af, at mange har det for let, bliver de aldrig saa nyttige, som de ellers vilde være blevet.“ — Vidnesbyrd til Menigheden, 4de Bd., S. 380.

„Guds Tjenere bør udvise en mild, overberende Aand og vise, at de ikke drives af personlige Hensyn i deres Handlemaade med Folket, og at de ikke finder Behag i at forkynde Bredesbudskaber i Herrens Navn. Men de bør aldrig vige tilbage for at paapege de Synder, som fordærver dem, der kalder sig Guds Folk, ej heller opføre med at paavirke dem til at vende sig bort fra deres Vildfarelser og adlyde Herren.“ — C. G. White.

Idet en af vore trofaste Missionærer taler om de Bæmskeligheder, som maa overvindes, før man kan naa Indiens Millioner med Budskabet for denne Tid, siger han: „Medens vi staar Ansigt til Ansigt med disse store Hindringer, behøver vi dog ikke at blive forlagte eller forvirrede, saa at disse Ting skulde gjøre os frygtfomme og sætte vor Tro. De bør tværtimod anspore os til en Hengivenhed og Zver, som man endnu aldrig har været Vidne til i Indien.“ Naar en saadan Aand besjæler vore Missionsarbejdere, saa er Barket Fremgang sikret.

En Pastor i Shan-si, Kina, kjøbte for nogen Tid siden flere Eksemplarer af vort kinesiske Blad „Tidernes Tegne“. Disse Blade gennemgik han meget omhyggeligt, og Folgen blev, at han nu fuldt og fast tror paa Budskabet, og ved hans Indflydelse har vi nu faaet troende Tilhængere i 60 Landsbyer. Han har bragt med ind i Virksomheden Skoler, Foramlingshuse og en højere Skole, hvori der findes Lærere, som har taget Afgangseksamen ved Universiteterne i Peking og Tientsin. Deri ser vi et nyt Bevis paa, at Guds Haand er med i denne Virksomhed.

„Alle Kristi Efterfølgere bør behandle hveandret netop paa samme Maade, som vi onsker, at Herren skal behandle os i vore Fejl og Svagheder; thi vi er alle fejlede og behøver hans Barmhjertighed og Tilgivelse. Jesus var villig til at paatage sig menneskelig Natur, for at han kunde forstaa at vise Barmhjertighed og at tale syndige, fejlede Menneskers Sag hos Faderen. Frivilligt blev han Menneskenes Talsmand og undertastede sig Odmøggelse for at kunne sætte sig ind i de Fristelser, hvormed Menneskene ansattes, saa at han kunde troste de fristede og blive en mild og trofast Ypperstepræst.“ — C. G. White.

Annoucer i „Missionsefterretninger“ kost. 1 Kr. pr. Gang. Beløbet indsendes samtidig med Annoucen.